

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/224/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012150
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125012150.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17. septembra 2025 sp. zn. 2PP/51/2025-34, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.10.2025 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd dňa 17. septembra 2025 rozhodol („citácia“): „podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona zamietla návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v A., hlásený trvalý pobyt mesto C., t. j. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, zo 14. augusta 2025 na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/81/2023 zo 14. júla 2023 podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 34-35 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 32 spisu), ktorú do neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 32 spisu).

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti napadnutému uzneseniu je sťažnosť prípustná (§ 185 ods. 1, 2 Trestného poriadku, v spojení s § 417 ods. 3 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku) riadne a včas v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku), podľa vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného A. B. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 17. septembra 2025, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k podanej žiadosti, ako aj svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky

dôkazy, ktoré sú potrebné na objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmie-nečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmie-nečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu I. a II. stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu vyššie stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 zo dňa 23.01.2018).

Všeobecne k podmie-nečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmie-nečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmie-nečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmie-nečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmie-nečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmie-nečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmie-nečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmie-nečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmie-nečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona „Ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmie-nečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.“

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmie-nečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd poznamenáva, že zmysel podmie-nečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmie-nečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmie-nečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmie-nečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmie-nečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmie-nečnom prepustení viedol riadny život. Krajský súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmie-nečného prepustenia vyplýva, že jeho

uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Rozhodnutie o podmieňačnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správav vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

K splneniu formálnych a materiálnych podmienok.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku na podmieňačné prepustenie, teda vykonal potrebnú časť uloženého trestu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 66 ods.1 písm.a) Trestného zákona a to dňa 22.08.2025.

Rovnako ani krajský súd nezistil na strane odsúdeného splnenie materiálnych podmienok, nakoľko odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu a z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu. Záujem o vzdelávanie neprejavil, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. V akcii organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa ešte nestihol zapojiť. Pracovne nie je zaradený na žiadnom pracovisku zo zdravotných dôvodov. Podľa potreby sa zapája do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty. Teda odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody nevybočil z bežného rámca správania odsúdeného.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky túto súd skúma a objasňuje komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, tj. život v súlade s právnymi normami a etickými normami spoločnosti.

Nie je konfliktom so zákazom dvojitého postihu (res iudicata) podľa čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 8, § 11 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ak súd pri posudzovaní splnenia materiálnej podmienky podmieňačného prepustenia spočívajúcej v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, zohľadní recidívu (najmä úmyselnej a druhovo rovnorodej) trestnej činnosti, skorší výkon trestu (trestov) odňatia slobody, spáchanie ďalšieho trestného činu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom, pôvodne podmieňačnom odsúdení alebo pri podmieňačnom prepustení týkajúcom sa trestu (jeho zvyšku), ktorý odsúdený vykonáva, alebo spáchanie trestného činu, za ktorý je odsúdený aktuálne vo výkone trestu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom podmieňačnom odsúdení alebo podmieňačnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ide totiž o skutočnosti, ktoré očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti nevyhnutne kauzálné (aj keď nie výlučne) podmieňujú a netýkajú sa len samotného trestného činu konštatovaného predmetným odsúdením, ale dominantne externých okolností páchania trestnej činnosti pred dotknutým odsúdením alebo po ňom, a to v relevantnom zákonom kontexte, pričom súd musí hodnotiť splnenie takej podmienky obligatórne (samozrejme, s adekvátnym odrazom v odôvodnení svojho rozhodnutia, teda nielen mechanickým odkazom na kriminálnu minulosť odsúdeného - k tomu pozri I. ÚS 36/2022). Neprípustná (podľa okolností prípadu až v rovine ústavnej neudržateľnosti) by bola len výlučná absolutizácia samotného odsúdenia (bez prítomnosti súvislostí uvedených v predchádzajúcej vete), ktorého by sa taká úvaha týkala s vyústením do negatívneho záveru pre možnosť podmieňačného prepustenia odsúdeného (nemožno podmieňačne prepustiť len preto, lebo odsúdený spáchal to, za čo bol uznaný za vinného konkrétnym rozsudkom). (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.10.2023, sp. zn. IV. ÚS 511/2023) .

Ak konajúce všeobecné súdy v súlade s účelom § 66 Trestného zákona pri posudzovaní žiadosti o podmieňačné prepustenie obsahlo analyzovali trestnú minulosť sťažovateľa a zároveň očakávanie toho, že v budúcnosti povedie riadny život, podmienky podmieňačného prepustenia odvodzovali od prítomnosti (teda od súčasného správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ústave so stredným stupňom stráženia), ale v určitej miere aj retrospektívne, t. j. pohľadom na trestnú minulosť, okolnosti spáchania trestného činu (I. ÚS 348/2019), pričom skúmali efektivitu vplyvu rodinného prostredia na sťažovateľa a prípadného jeho zamestnania sa, a tieto vyhodnotili ako nedostatočné, je takéto vyhodnotenie z ústavnoprávneho aspektu udržateľné a ústavný súd závery

prijaté všeobecnými súdmi na základe takto vykonaného dokazovania nie je oprávnený prehodnocovať. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 136/2024 zo 7. marca 2024) .

Okresný súd správne a v súlade so zákonom dospel k záveru o tom, že odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku a to vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia a to s poukazom na jeho predchádzajúci spôsob života, resocializačnú prognózu, ktorá je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, ako aj skutočnosť, že predchádzajúca adresa trvalého pobytu odsúdeného je zrušená (v tejto časti odôvodnenia na verejnom zasadnutí okresného súdu odsúdený bez udelenia slova uviedol, že nestihol nahlásiť novú adresu trvalého pobytu a teda trvalý pobyt má evidovaný v meste C.).

Nad rámec uvedeného prvostupňovým súdom v odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd uvádza, že v neprospech odsúdeného v prvom rade svedčia štyri záznamy v registri trestov z ktorých tiež rezultuje, že odsúdenému boli doteraz ukladané tresty podmienené ako aj nepodmienené, pričom ani možnosť, ktorá bola odsúdenému podmieneným odsúdením na nápravu poskytnutá nevyužil a dopustil sa opätovne dokonca počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia úmyselnej trestnej činnosti násilného charakteru. Navyše odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody a ani táto skutočnosť ho neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti.

Odsúdený sa dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti a to násilného lúpežného prepadnutia (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany dňa 22.11.2000 pod sp.zn.1T60/2000, uložený nepodmienený trest)), krádeže (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.06.2009 pod sp.zn.2T113/2007- podmienený trest), zanedbania povinnej výživy (odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.07.2023 pod sp.zn.3T81/2023 – podmieneným trestom) a v neposlednom rade je vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že fyzicky na mieste verejnosti prístupnom napadol iného hoci bol už za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý a zároveň inému ublížil na zdraví (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17.10.2024 pod sp.zn.5T40/2024 – uložený nepodmienený trest). Rovnako z evidencie Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že má jeden záznam a to, že sa dopustil úmyselného narušenia občianskeho spolunazývaniu, vyhrázaním, ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami a iným hrubým správaním za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10,- eur. Z predchádzajúce života odsúdeného možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a páchaniu trestnej činnosti nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že doposiaľ uložené tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Nanajvýš krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje na menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej nápravy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. K tomu je z pohľadu krajského súdu nutné pripomenúť, že viacnásobných recidivistov, ktorí sa opakovane dopúšťajú trestnej činnosti, ich osobnostné narušenie poskytuje iba veľmi slabé záruky, žeby sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili. Krajský súd v závere uvádza, že zmyslom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby sa dobré správanie prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok. Podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený sa vplyvom výkonu trestu odňatia slobody polepší a na slobode povedie riadny život.

Krajský súd dodáva, že po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale reflektoval aj na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo výkone trestu, no zohľadnil tiež závažnosť, početnosť spáchanej trestnej činnosti za ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody a tiež závery o resocializačnej prognóze ktorá je podporená výsledkami odbornej diagnostiky (Crime Risk Assessment) - hodnotiaceho nástroja, ktorý sa celosvetovo uplatňuje v justičnej praxi ako tzv. nástroj na určenie rizika potrieb hodnotovej osoby, pričom tento nástroj bol pred jeho zavedením do praxe podrobený externej odbornej konzultácii na národnej a medzinárodnej úrovni a najmä prešiel pilotným testovaním (overovaním v praxi). Za spracovanie položiek diagnostického formulára zodpovedá kolektív hodnotiteľov (zložený zo sociálneho pracovníka, pedagóga, psychológa, pracovníka preventívno-bezpečnostnej služby, sociálneho kurátora, metodika), pričom hodnotitelia sú pri administrácii konkrétneho dotazníkového formulára (hodnotí konkrétneho odsúdeného) nezávislí a využívajú pri ňom informácie o kriminálnej minulosti odsúdeného, charakter trestnej činnosti, osobnosti odsúdeného a správaní počas výkonu trestu. Pri stanovení resocializačnej prognózy odsúdeného

prostredníctvom predmetnej odbornej diagnostiky sa posudzovanie relevantných okolností neprihliada iba na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale zohľadňovali komplexne okrem kriminálnej minulosti aj osobnosť odsúdeného aj jeho správanie počas výkonu trestu (II. ÚS 357/2023).

Z registra trestov (č.l.7 spisu) vyplynulo, že odsúdenia a to Okresným súdom Topoľčany zo dňa 22.11.2000 sp.zn.1T60/2000 a zo dňa 17.6.2029 sp. zn. 2T113/2007 boli zahladené, preto krajský súd uvádza, že uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 61 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona. Preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.